

handles, og hvor man også kan opholde sig i givet fald, til man kan vende tilbage.

Det er en idé, som såmænd ikke alene er fôstret i Dansk Folkeparti, men jo også diskuteres meget i England, og som den engelske regering har haft fat i og i samarbejde med bl.a. Holland har forsøgt at dyrke. Det er noget, vi synes vi skal være foregangsland for på udlændingeområdet.

Kl. 13.55

Det er de fire områder, der selvfølgelig sammen med andre, der kommer ind i forhandlingerne, vil udgøre vores hovedprioriteringer, og som jeg selvfølgelig derfor særskilt vil nævne her i min ordførertale nu.

Så vil jeg bare lige afslutningsvis sige med hensyn til et af de områder, regeringen har brugt meget krudt på, nemlig forskningsområdet, at vi dér har nogle særskilte kommentarer. Regeringen har jo foreslået, at der bliver afsat 3 mia. kr. til fonden for højteknologisk forskning. Det er jo noget af en ambition. Vi mener, at vi skal have kigget på, om en så stor satsning er mulig, og om der er midler nok til rådighed til at putte ind i fonden, men ikke mindst synes vi også, at der er behov for, at vi får set på, om grundforskningen lider skade under en så massiv satsning på specielt højteknologisk forskning. Der har vi jo slået til lyd for, at fonden for grundforskning løber tør for midler i løbet af en årrække, og at vi derfor skal se på, hvordan vi får fyldt penge i den fond, i stedet for at alle pengene ryger i den nye fond for højteknologisk forskning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er anmeldt følgende spørgsmål: hr. Ole Sohn, fru Sandy Brinck, hr. Jann Sjurson, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, fru Line Barfod, hr. Poul Henrik Hedeboe, fru Margrethe Vestager, hr. Henrik Sass Larsen, fru Grete Schødt og hr. Morten Helveg Petersen.

Det er ordførerne, der kommer først, og derfor er det først hr. Sohn, der stiller spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er helt enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at det her ikke er nogen særlig speciel finanslov – der er sådan lidt strøsuksker hist og pist – og jeg er også fuldstændig enig med Dansk Folkeparti i analysen, at det bliver Dansk Folkeparti og regeringen, der kommer til at lave en finanslov. Så på den måde er der ingen overraskelser.

Og det er vel også naturligt, at en valgfinanslov har den karakter, som nu er tilfældet.

Når vi nu nærmer os valget, skal vi også se på: Hvad er det så, der er opnået i perioden, og hvad er det, Dansk Folkeparti har lagt stemmer til, altså hvilken indflydelse er det, Dansk Folkeparti har haft? Hr. Kristian Thulesen Dahl har nævnt nogle af områderne, men jeg kunne godt tænke mig at få uddybet et par stykker.

Vil hr. Kristian Thulesen Dahl ikke bekræfte, at der i dag bruges færre penge pr. ældre i kommunerne til hjemmepleje og hjemmehjælp, end der gjorde, inden Dansk Folkeparti fik indflydelse på regeringens politik?

Et andet spørgsmål er, om hr. Kristian Thulesen Dahl ikke kan bekræfte, at taksterne i den kollektive trafik er steget markant, efter at Dansk Folkeparti fik indflydelse på VK-regeringens politik.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Ole Sohn bliver nødt til at acceptere, at mit udgangspunkt for, om der tilføres ældreområdet flere eller færre midler, bygger på: Får Dansk Folkeparti, når vi indgår forlig med regeringen, flere penge tilført ældreområdet? For vi mener, der er et eklatant stort behov for flere penge til ældreområdet, og vi mener også, at der er behov for langt flere penge, end der bruges i dag. Og svaret er: Ja, det gør Dansk Folkeparti. Hver eneste gang vi forhandler med regeringen – eksempelvis finanslov – har vi prioriteret flere penge til ældreområdet. Så det er punkt 1-svaret.

Punkt 2-svaret er, at vi kan se, at der i nogle kommuner føres en politik, som ikke giver tilstrækkelige ressourcer til ældreområdet, til hjemmeplejen eksempelvis. Det mener vi der er et stort behov for at gøre noget ved. Det er jo også derfor, vi har presset på over for regeringen for, at der skal laves en udligningsreform, som sikrer også de kommuner, der har meget svært ved at få økonomien til at hænge sammen, en bedre økonomi.

Vi har accepteret, nødtvunget accepteret, at sådan en udligningsreform selvfølgelig først kan laves, når man ved, hvad man skal udligne imellem, og derfor måtte den afvente strukturreformen. Prisen for det var jo, at regeringen anerkendte, at der i de sidste to kommuneaftaler skulle laves en særlig pulje til de kommuner, der er særlig dårligt kørende. Det er der blevet lavet, og den pulje har været større end tidligere, og det har været nødvendigt. Men det er klart nød-